

ועדה לפי סעיף 41(א) לפקודת הרופאים [נוסח חדש] התשל"ז - 1976

תאריך: 19/11/2019

בעניין:

שר הבריאות חה"כ בנימין נתניהו
באמצעות באת – כוחו עוה"ד לילך מהודר
לשכת היועמ"ש, משרד התובע הראשי
משרד הבריאות, ירושלים

הקובל

נגד

ד"ר איגנץ גולדברג
ע"י ב"כ עוה"ד חדוה לזין

ובעניין:

הנקבל

המלצה

1. הועדה

חברי הועדה: ד"ר יוסי בר - יו"ר, פרופ' אליעזר קיטאי - חבר ועו"ד משה
ארד - חבר, מונו ע"י שר הבריאות לדון בקובלנה לפי סעי' 41(א) לפקודת
הרופאים [נוסח חדש] התשל"ז-1976 (להלן: "הפקודה").

2. הקובלנה

א. כנגד הנקבל, רופא מורשה ומומחה בכירורגיה אורטופדית
ואורטופדיה של היד, הוגשה קובלנה בגין עבירות לפי סעיף 45(1)
ו-3) לפקודה "בכך כי גילה התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה
ורשלנות חמורה במילוי תפקידו".

ב. לאחר דיון בקובלנה ולאחר תום סיכומי הקובל ובמהלך סיכומי
הנקבל, הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו תוקנה הקובלנה
המקורית ובמקום העבירות המיוחסות לו ע"פ הקובלנה המקורית,
הואשם הנקבל כי גילה התנהגות שאינה הולמת כאמור בסעיף
41(1) לפקודה.

3. העובדות

א. ביום 14.04.2015 ניתח הנקבל את הגב' ז"ל, בשורש כף יד שמאל, בבית החולים אסותא אשדוד.

ב. הניתוח (ארתרוסקופיה) בוצע בשל כאבים ביד שנמשכו מספר חודשים ללא כל הטבה למרות טיפולים שעברה המנוחה.

ג. לאחר הניתוח, סבלה המנוחה מכאבים חזקים ביד שהלכו והחמירו. לאחר שהמנוחה יצרה קשר עם הנקבל, הזמין הנקבל את המנוחה למרפאת נ.א.ר.א. ובבדיקה מצא הנקבל כי המנוחה הצליחה להניע את אצבעות היד ופרט לבצקת וכחלון בגב כף היד לא הבחין הנקבל בבעיה יוצאת דופן כלשהי לפיכך שוחררה לביתה עם המלצה להרמת היד וטיפול נגד כאבים.

ד. בשל הימשכות הכאבים ביקש הנקבל מהמנוחה כי תפנה בבוקר יום 16.04.2015 לייעוץ אצל ד"ר כרמל בבית החולים לניאדו הסמוך למקום מגוריה וזאת לאחר שקודם לשיחה זו עם המנוחה, שוחח הנקבל עם ד"ר כרמל וסיפר לו על הניתוח שעברה המנוחה וביקש שיבדוק אותה על מנת לחסוך לה נסיעה לרמת גן.

ה. המנוחה אכן הגיעה לבדיקה ואז נתגלה כי החבישה שביצע הנקבל יום קודם לכן ספוגה בהפרשה סרוטית, המנוחה היתה במצב של הלם ספטי עם סימנים של אי ספיקה רב מערכתית.

ו. בשל מצבה זה של המנוחה הופנתה מיידית ל"מיון לשם החייאת נזילים" ומיד לאחר מכן פונתה לניתוח חרום.

ז. במהלך הניתוח התברר כי המנוחה סבלה מזיהום סטרפטוקוקוס מקבוצה A (חיידק טורף). כמו כן הודגמה איסכמיה של גפה שמאל עליונה עד מעל המרפק עם נמק של כל שרירי הגפה וכתמי עור.

ח. מצב זה של המנוחה חייב קטיעה של הגפה בגובה הכתף ללא הועיל, בשל העובדה שהנמק המשיך להתפשט ובמהירות, והמנוחה, במצב אנוש, הועברה להמשך טיפול בחדר טיפול נמרץ מונשמת ומורדמת תוך טיפול תוך ורידי לאחר שהסתבר כי המנוחה סובלת מ"זיהום נדיר מחיידק טורף".

ב. ביום 17.04.2015 נפטרה המנוחה כשהיא במצב של הלם ספטי בלתי הפיך.

3. האישום

א. מעשי הנקבל ומחדליו המיוחסים לו כעולה מכתב הקובלנה המתוקן מתבטאים בכך שגילה התנהגות בלתי הולמת רופא מורשה כאמור לעיל בשל העובדה שלא פירש נכון את תלוניתה החוזרות של המנוחה על כאבים חזקים ביותר. זאת בניגוד לכתב הקובלנה המקורי לפיו הנקבל לא תיעד את הדפקים הפריפריים בידה של המנוחה לפני ואחרי הניתוח, "לא התייחס כראוי

לתלונות המנוחה אף שהתקשרה אליו בשל הכאבים העזים, נפוחות, רעד, בחילה חוסר תחושה וחוסר יכולת להניע את היד, תיעד את הבדיקה שערך למנוחה ביום 15.04.2015 ב-נ.א.ר.א רק לאחר ארבעה ימים, **"לא פירש באופן מקצועי, ראוי ונכון את הסימנים המחשידים לזיהום סיסטמי"** ו**"לא התייחס כראוי למכלול הסיבוכים האפשריים ולא אבחן כי מדובר במהלך קליני חריג המבשר התדרדרות"**.

- ב. בתחילת הדיון הוקרא כתב הקובלנה לנקבל והלה, באמצעות באת כוחו, הכחיש למעשה את עיקרי הקובלנה.
- ג. בשל האמור התקיימו מספר דיונים בקובלנה ובמסגרת הביאו הצדדים עדים לתמיכה בטענותיהם.
- ד. לאחר פרשת ההוכחות, סיכמה ב"כ הקובל את טענותיה ובמהלך סיכומי ב"כ הנקבל ביום 9.7.2019 כאמור, הגיעו הצדדים להסדר לפיו הנקבל יודה בעבירות המשמעת המיוחסות לו בכתב הקובלנה המתוקן והצדדים עתרו במשותף ובהסכמה להטיל על הנקבל אמצעי משמעת של נזיפה.
- ה. נוכח הודייתו של הנקבל בכתב הקובלנה המתוקן, אנו ממליצים להרשיעו בעבירה בה הודה דהיינו בעבירה לפי סעיף 141(1) לפקודה בכך **"גילה התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה בכך שלא פירש נכון את התלונות החוזרות של המנוחה על כאבים חזקים ביותר"**.

4. טענות הקובל

- א. במעשי ומחדלי הנקבל יש משום התנהגות בלתי הולמת רופא מורשה.
- ב. תכליתם של אמצעי המשמעת הם מניעת הישנות מקרים ע"י הנקבל והגנה על אינטרס הציבור.
- ג. יחד עם האמור, בשים לב לפסיקה ולתקדימים אותם הגישה ב"כ הקובל לוועדה, לאחר שנתקבלו רוב טענות הקובל ובאת כוחו ולאחר שנבחנו כל הראיות לרבות ע"י מומחים מטעם הקובל, עותרת ב"כ הקובל להטיל על הנקבל אמצעי משמעת של נזיפה כפי שהוסכם בין הצדדים בהסדר הטיעון.

5. טענות הנקבל

- א. עבירת המשמעת בה הורשע הנקבל מהווה חלק מזערי מכתב הקובלנה המקורי.

- ב. רוב רובן של טענות הקובל באשר לעובדות נשוא הקובלנה וכן ובעיקר באשר לרשלנות הנקבל שתוארה בקובלנה המקורית כרשלנות חמורה, נמחקו והושמטו מכתב הקובלנה המתוקן.
- ג. כל שנותר מכתב הקובלנה המקורי בו יוחסו לנקבל עבירות משמעת קשות וברף העליון של עבירות המשמעת היא עבירה של התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה ואשר נובעת בפרשנות לא נכונה של תלויות המנוחה על כאבים חזקים בידה.
- ד. כמו כן טוענת ב"כ הנקבל כי גילו של הנקבל הוא גם מדד לשאלת אמצעי המשמעת שיש להטיל עליו וגם זאת בהסתמך על הפסיקה כפי שהוצגה בפנינו.
- ה. לנקבל אין כל עבר בתחום זה וזו לו הפעם הראשונה, ולאחר שנות עבודה רבות, שהוגשה נגדו קובלנה.
- ו. לאור כל אלה וע"פ הפסיקה ובמיוחד מהשוואת אמצעי המשמעת שהוטלו במקרים קשים יותר וחמורים יותר, עותרת ב"כ הנקבל לקבל את הסדר הטיעון ולהמליץ על אמצעי משמעת של נזיפה.
- ז. בסוף הדיון התנצל הנקבל והביע חרטה על שקרה.

6. דיון והמלצה

- א. מעשי הנקבל, כמפורט בקובלנה, מצויים לדעתנו ברף הנמוך של עבירות המשמעת.
- ב. אכן התוצאה קשה ביותר אך הנקבל לא הואשם ולא הורשע בכל קשר למותה הטראגי של המנוחה.
- ג. הקובלנה המקורית שהוגשה כנגד הנקבל מצביעה על עבירות קשות וחמורות שאמצעי המשמעת לגבי עבירות מסוג זה עומדות ברף העליון של הענישה.
- ד. לאחר תיקון כתב הקובלנה, נמצא כי רוב רובם של האישומים כנגד הנקבל בוטלו ונמחקו ולמעשה נותר אישום אחד שגם הוא מיחס לנקבל עבירה קלה לדעתנו לפיה לא פירש נכון את כאבי המנוחה.
- ה. יש לזכור כי במהלך הדיון ושמיעת עדי הצדדים, עלתה התמונה כי המדובר במצב שלדברי ב"כ הקובל עצמה, (עמ' 21 לפרוטוקול) "לא בהכרח רופא סביר אחר היה עולה על זה". בדיקה זו נערכה ע"י ב"כ הקובל גם עובדתית וגם בהתייעצות עם מומחים ביניהם עדי התביעה או מי מהם.
- ו. עוד עולה מדברי ב"כ הקובל באשר לתיקון סעיף 10 לקובלנה המקורית כי "אנחנו בדקנו וקיבלנו את הטענות של חברתי.."

ז. עוד הוסיפה ב"כ הקובל בעמ' 16 לפרוטוקול, כי לא הייתה כל ראייה בדבר הופעת השלפוחיות על ידה של המנוחה ולפיכך לא היה על הנקבל לדעת כי הופיעו שלפוחיות כאמור. לפיכך סעיף 10 לקובלנה המקורית תוקן באופן שעניין השלפוחיות על ידה של המנוחה, הרטיבות בתחבושת, הנוזל הדמי והריח הרע הנובע ממנו נמחק מהקובלנה.

ח. יוצא אפוא כי הקובלנה המקורית תוקנה באופן המייחס לנקבל עבירת משמעת שיש בה למעשה טעות בפירוש מצבה של המנוחה ושללא ספק קלה בשיעור ניכר מהעבירות שיוחסו לו בקובלנה המקורית.

ט. מהעדויות שהיו בפנינו כמו גם מדברי ב"כ הקובל למדנו כי אבחנה נכונה של מצב המנוחה לרבות העובדה שהמנוחה סבלה מחידק טורף, קשה ביותר, וספק גדול הוא אם רופא סביר שלא נתקל בעבר בתופעה דומה, יכול היה לאבחן נכון את התופעה.

י. לאור כל אלה, בשים לב לפסיקה, לגילו של הנקבל, לחרטה אותה הביע, לעברו הנקי ובשים לב לבקשת הצדדים לקבלת הסדר הטיעון ונוכח הפסיקה המחייבת למעשה קבלת הסדרי טיעון כל זמן שהם מידתיים ואינם חורגים באופן משמעותי מהמקובל, ראינו לנכון לקבל את הסדר הטיעון.

יא. נוכח כל האמור ולאחר ששקלנו את האיזונים הנכונים שיש לשקול אנו ממליצים על אמצעי משמעת של נזיפה.

עו"ד משה ארד, חבר

פרופ' אליעזר קיטאי, חבר

ד"ר יוסי בר, יו"ר